

Motion till riksdagen 2010/11:C228

av **Billy Gustafsson (S)**

Barnets bästa vid vårdnadsärenden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om behovet av att överväga en översyn och reformering av lagstiftningen med hänsyn till barnets bästa.

Motivering

Idag är det vanligt att föräldraskap delas jämnt mellan föräldrar men det finns också exempel på att den ena parten vid skilsmässa mellan två föräldrar med minderåriga barn förvägras kunna utöva detta föräldraskap.

Ofta är det kvinnan som ges rätten till vårdnad och umgänge med sina barn vid en skilsmässa, något som säkerligen många gånger är helt motiverat men inte alltid.

Barns rättigheter vid en skilsmässa tillgodoses bäst genom samarbete mellan barnens båda föräldrar. I de fall föräldrarna har olika uppfattning om vad som är bäst för barnen, det vill säga då de har svårt att samarbeta, borde samhället i normalfallet kunna kräva att båda föräldrarna deltar i samarbetsamtal.

Dessa samtal ska syfta till att kunna nå en tillfredsställande lösning i en svår situation för alla inblandade, föräldrar och barn. Samtalen dokumenteras och utgör vid en eventuell rättslig talan ett underlag för de rättsvårdande myndigheterna.

Det finns självklart situationer där kravet på samarbetsamtal måste modifieras med hänsyn till psykisk sjukdom, missbruk eller där våld och övergrepp förekommit. Utgångspunkten bör ändå alltid vara att söka nå en samförstånds lösning för barnens bästa.

Idag är det inte ovanligt att lyssna på barnen, om vilken inställning de har till föräldrarna och om hos vem de vill bo, efter skilsmässan. Det är i grunden en positiv inställning men det finns samtidigt ett svårt dilemma. Det är lätt att se att barnen i sådan situation kan stå under stark press, från båda eller en av

Fel! Okänt namn på

föräldrarna. Här utsätts barnen, oavsett ålder och mognad, för en valsituation som kan vara djupt oetisk. Samhället har här ett stort ansvar för att barnens verkliga vilja kommer fram och måste ta ansvar för att beslutsunderlag är opartiska och av hög kvalitet.

Det finns tyvärr exempel på att samarbete mellan separerande föräldrar varit omöjligt och att det till och med förekommer anklagelser om olika former av våld och övergrepp, som sedan visat sig sakna grund. Trots detta har det påverkat beslut om vårdnaden av gemensamma barn.

Motionen talar inte för den ena eller andra parten, vid en separation. Den tar upp barnens rätt till bägge sina föräldrar och för att slippa ta ställning för och emot en förälder, när det gäller exempelvis boendet efter en separation. Föräldrarnas rättigheter ska vara lika, ingen ska med självklarhet, utan att en ordentlig utredning gjorts, få anses vara mer eller mindre lämplig än den andra föräldern när det gäller att ta hand om sina barn.

Mot denna bakgrund kan det finnas behov av en översyn och reformering av gällande lagstiftning inom området.

Stockholm den 21 oktober 2010

Billy Gustafsson (S)